

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-01235
Otsuse kuupäev 29.04.2025
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja Eesti Keskkonnateenused AS (10277820)

Tarbija nõue Kohustuse puudumise tuvastamine

Resolutsioon:

1.Rahuldada tarbija avaldus. Tuvastada, et tarbijal puudub kohustus tasuda kaupleja 31.05.2015.a arvet nr VLJO18783 ja 31.12.2024.a arvet nr V-2433722.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ärakirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija palub tuvastada, et temal puudub kaupleja ees võlg. Kaupleja saatis tarbijale 23.12.2024 meeldetuletuse võlgnevuse kohta summas 2,46 eurot. Seejärel saatis kaupleja 31.12.2024 tarbijale tasumiseks arve nr V-2433722 koos viivistega summas 4,17 eurot. Arve selgituste kohaselt oli tarbijal tekkinud kaupleja ees 31.05.2015 esitatud arve nr VLJO18783 alusel võlg, millele kaupleja lisas eelneva perioodi eest võla 0,75 eurot ning viivised. Tarbija seda nõuet ei tunnistanud, kaupleja andis võla sissenõudmiseks üle inkassole. Tarbija kinnitusel temal puudub võlgnevus, kaupleja ei teatanud tarbijale ligi kümne aasta vältel mingist raha maksmise kohustusest.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kohustus tasuda 31.05.2015.a arvet nr VLJO18783 ja 31.12.2024.a arvet nr V-2433722.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastu ja palus see jätta rahuldamata. Tarbijale esitati nõue jäätmevedaja poolt korraldatud jäätmeveopiirkonnas teenuste kontsessioonilepingu alusel osutatud teenusega, millise eest jäi 31.05.2015. a arve nr VLJO18783 summas 2,46 eurot maksmata. Kaupleja oli sellal lepinguline suhe tarbijaga, perioodil 05.08.2015 – 31.12.2016 sõlmiti leping eeldatavalt tarbija perekonnaliikmega, kellega sõlmiti leping ka hilisemalt. Kaupleja eeldab, et kinnistut kasutab tarbija perekond siiani. Kaupleja on üritanud tarbijale saata meeldetuletust e-

kirjaga, kuid selgus, et e-posti aadress ei olnud enam kasutusel. Kaupleja saatis tarbijale 23.12.2024 posti teel kirja, mille tarbija sai kätte. Kaupleja nõue tuleneb seadusest ja see nõue aegub kümne aasta jooksul. Teenust osutati mais 2015 ja nõue pole veel aegunud. Enne seda kui raamatupidamine peab võlgnevuse lootusetuks tunnistama, oleme teinud viimase katse see sisse nõuda.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Vaidlus on seotud kaupleja poolt tarbijale osutatud teenusega. Kaupleja väitel osutas ta tarbijale 2015.a maikuu korraldatud jäätmeveoteenust Jäätmeseaduse (JäätS) alusel, tarbija loeti JäätS § 69 lg 1 alusel tema jäätmeveo piirkonnas korraldatud jäätmeveoga liitunuks. Kaupleja esitas tarbijale 31.05.2015 tasumiseks arve nr VLJO18783 tühisõidu eest summas 2,46 eurot, tarbija jättis selle arve maksmata.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 kohaselt tuleb kohustust täita vastavale lepingule või seadusele. Tarbija väitel ei ole ta kauplejalt 2015.a maikuu eest arvet nr VLJO18783 saanud, ka ei ole kaupleja hilisemalt temale teateid saatnud. Kauplejal lasub kohustus tõendada tarbijale arve saatmist ning tõendada arvel kajastatud teenustasu põhjendatust. Kaupleja selgitas vastuses, kuidas ta üritas tarbijale 2024.a detsembris arve tasumise meeldetuletust e-posti teel saata, kuid kaupleja ei teata ega tõenda, et ta oleks tarbijale 2015.a maikuu arve saatnud ja et oleks tarbijale ka enne 2024.a detsembrikuud meeldetuletusi saatnud. Kaupleja samuti ei selgita ega tõenda, et arvel nr VLJO18783 kajastatud tasunõue on põhjendatud. Komisjon ei saanud kontrollida tarbijale 31.05.2015 esitatud arve nr VLJO18783 põhjendatust, seetõttu ei saa tuvastada, et kauplejal oleks tekkinud selle arve aluse tarbija vastu rahaline nõue. Kauplejal ei ole rahalist nõuet ka 31.12.2025 arve nr V-2433722 alusel. Raamatupidamisseaduse kohaselt koostatakse üks algdokument, selleks on 2015.a arve. Kaupleja kajastas 2024.a arvel teistkordselt 2015.a arve teenustasu. Kuna kaupleja ei ole põhjendanud 2015.a. arve esitamist, ei ole seetõttu põhjendatud ka 2024.a arve, millel kaupleja lisaks kajastas ka viivist.

Kaupleja poolt nõude aegumise seisukoha osas selgitab komisjon järgmist. Komisjon lähtub tarbijavaidluste lahendamisel ka Riigikohtu praktikast. Riigikohus selgitas tsiviilasja nr 3-2-1-80-13 otsuse p 54, et JäätS § 69 lg 1 loob jäätmevaldaja ja vedaja vahel seadusest tuleneva lepingusarnase võlasuhte VÕS § 3 p 6 mõttes, mille põhisisu on jäätmevedaja kohustus jäätmed kokku koguda ja ära vedada ning jäätmevaldaja kohustus selle eest maksta. Tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) § 149 lg 1 kohaselt on seadusest tuleneva nõude aegumistähtaeg kümme aastat. Jäätmeseadus ei reguleeri otseselt jäätmevaldaja poolt teenustasu maksmist ega kehtesta jäätmevedaja nõudeõigust. Kaupleja ei viita oma väites ühegi seaduse sättele, milline kuuluks sellise nõude osas kohaldamisele.

Komisjon tuvastas, et tarbijal ei tekkinud kohustust tasuda kauplejale 31.05.2015.a arve nr VLJO18783 ja 31.12.2024.a arve nr V-2433722 alusel raha. Tarbija nõue rahuldatakse.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/